

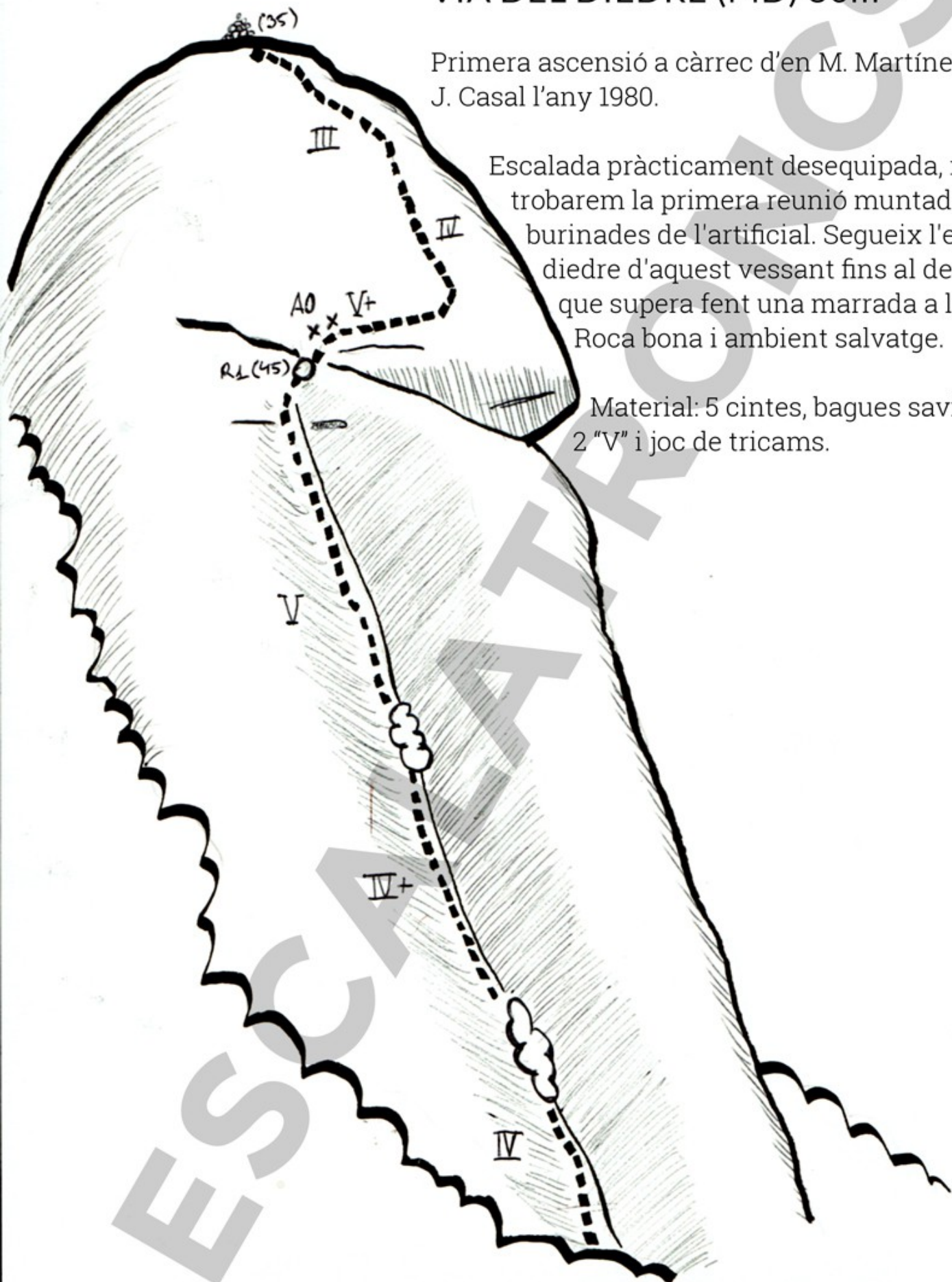
CRISTOBALITA SUPERIOR

VIA DEL DIEDRE (MD) 80m

Primera ascensió a càrrec d'en M. Martínez i en J. Casal l'any 1980.

Escalada pràcticament desequipada, només trobarem la primera reunió muntada i dos burinades de l'artificial. Segueix l'evident diedre d'aquest vessant fins al desplom, que supera fent una marrada a la dreta. Roca bona i ambient salvatge.

Material: 5 cintes, bagues savineres, 2 "V" i joc de tricams.

Al vell mig dels Alts Frares, talment com un contrafort del Frare Gros hi trobem el conjunt de les Cristobalites, encarades al sud cercant l'escalf de la solellada vessant de migjorn.

La Superior és fàcil de distingir mercès al característic diedre que parteix per la meitat el cara sud de l'agulla. D'una evidència primària, convida de seguida a l'escalada, que en general esdevé no gaire difícil però sí amb cert compromís, donat que la via es troba pràcticament desequipada i l'auto-protecció no sempre és evident. Una molt bona opció és combinar-la amb alguna via de l'Agulla Fàcil i després continuar fins al cim del Frare Gros.

- Via: Via del Diedre
- Zona: Montserrat – Frares Encantats
- Dificultat: V+ (MD)
- Dificultat obligada: V+
- Llargària: 80 metres
- Grau d'exposició: Alt
- Grau de compromís: Mitjà/alt
- Equipament: Poc equipada amb 2 burins
- Material: 5 cintes, bagues savineres, joc de tricams i 2 'V'
- Orientació: Sud
- Valoració: ***

Aproximació:

Des de Can Masana en dirigim al refugi Vicenç Barbé. Un cop al refugi refugi prenem el corriol direcció Coll de Porc (est) marcat amb pintura groga i blanca. Abans d'arribar al pas del Príncep i estant més o menys a l'alçada de la Monja prenem un corriol que puja cap al Lloro (marques blaves). Passarem el Dit i començarem a pujar cap al Frare Gros; abans d'arribar-hi ens desviarem cap al sud per anar a buscar el coll que forma l'Agulla Fàcil amb un contrafort. Marxem cap a l'est amb cura i arribem al peu de via, a l'inici del diedre.

La via:

La via va a buscar l'evidentíssim diedre que ressegueix el vessant sud-oest de l'agulla. Malgrat que des del peu de via sembli un rostoll a mida que ens elevem al diedre cada cop es va fent més perfecte. Un cop passats els arbres l'assegurament es fa més complicat donat que no hi ha una fissura franca, tot i això hi ha un parell de bons 'clavaderos'. La segona tirada comença amb dos passos d'A0 i una sortida en lliure prou curiosa, en flanqueig a dretes per anar a buscar el centre de l'aresta. La roca en conjunt és bona, tot i alguna crosta que pot saltar.

Descens:

Des del cim desgrimpem pel vessant nord fins el coll que forma la nostra agulla amb la Cristobalita Inferior.